

get? Nei, det Modfatte foreligger egentlig; thi dengang Landſtinget gjorde ſit Skridt, var der afgivet Erklæring fra det her i Thinget nedſatte Udvalg, ifølge hvilken alle Udvalgsmedlemmer vare enige om, at det ſkulde være netop den Procent, ſom blev optagen af Landſtinget. Forſlaget var ikke alene fremkommet fra Folkethingets Udvalg, men der havde ogsaa været indkaldt Endringsforſlag, og ikke et eneſte Medlem af Folkethinget havde indgivet noget ſaadant. Det maatte alſaa kunne antages ſom ikke alene høiſt rimeligt, at den omtalte Procent vilde blive vedtagen her, men endogſaa ſom ſandsynligt, at dette vilde ſkee aldeles eenſtemmigt. Naar man nu vil ſpørge, om jeg da fuldkommen billiger den af Landſtinget brugte Fremgangsmaade, ſaa ſiger jeg: Nei, jeg gjør det ikke, fordi, ſkjøndt der ikke var nogen Rimelighed for, at man vilde have tænkt paa noget Andet her i Folkethinget, ſaa var der dog en Mulighed derfor; jeg gjør det ikke, fordi, ſkjøndt neppe en Eneſte i Landſtinget har tænkt paa derved at angribe Noget, der kunde være Folkethingets Nei, ſaa lader det ſig dog tænke, at engang i Fremtiden, naar man maatte komme til at discutere et lignende Spørgſmaal ſom idag, En og Anden, uden at underſøge Forholdet nøiagtigere, kunde drage Slutninger deraf, ſom kunde være uheldige, og jeg er derfor ogsaa med til at foreſlaae, at diſſe Muligheder, ſom ſaaledes ikke ganſke kunne benægtes, fuldſtændigt ſtydes bort derved, at man ligefrem og uden Dmsrøb gaaer ind paa at omdanne Loven til at lyde ſaaledes, ſom den har foreligget tidligere her i Folkethinget. Jeg troer, at, naar man gjør dette, gjør man baade det, ſom er nødvendigt og tillige det, ſom fra Folkethingets Standpunkt ene kan ſiges at være en correct Tilbageviſning af den Fremgangsmaade, der er fulgt i Landſtinget, og gjør dette under en ſaadan Form, at der ikke deraf kan opſtaa mindſte Vanſkelighed. Det ſtaaer nemlig for mig ſaaledes, at denne Beſlutning ingenlunde kan fremkalde nogen Nytte, men at Alt, hvad den kan bevirke, er, at den kan fremkalde viſe Vanſkeligheder. Den kan for det Førſte gjøre det tvivlſomt, ſom jeg troer burde ſtaaе ſom aldeles utvivlſomt, fordi det foreligger fra tidligere

Forhandlinger ſom et Udbytte, man møifommelig har naaet, at Bevillingen kun gives ved Finantslove eller Tillægsbevillingslove. Fremtidig Tvivl vil nemlig kunne ſtøttes paa den i Erklæringens Motivering indeholdte Paastand, at denne Lov beſtemmer Udredſſen af en Indkomſtſtat. Men det er aabenbart et Tab for Folkethinget, derſom det i 1861 vundne Udbytte bliver gjort tvivlſomt. Dernæſt kunde det ſkee, at Landſtinget vil betragte Beſlutningen ſom en Handſke, om jeg ſaa maa ſige, ſom man her har tilkaſtet det og ſom det finder det nødvendigt at optage, men derved fremkaldes en Strid, ſom ikke bør reiſes, ſa længe den kan undgaaes. Landſtinget kan imidlertid maaffee finde det rigtigere at indtage en heel anden Stilling, ſluttede ſom ſaa: „vi bryde os ikke om, hvilke Beſlutninger de vedtage i Folkethinget“, men ogsaa dette forekommer mig at være uheldigt for begge Parter. Derfor ſtaaer det for mig, ſom om man i Et og Alt gjør rigtigt i at værgе ſig mod alle Muligheder ved ganſke ſimpelt uden nogleſomhelſt Phraſer, uden nogenſomhelſt Beſlutning at gaae over til at behandle Loven, men ſaaledes, at man fører den tilbage til den Form, hvorunder Folkethinget tidligere har vedtaget den, og den var foreſlaaet af Regjeringen, og det er dette, jeg alſaa ſkal tillade mig paa Mindretallets Vegne at anbefale det høitærede Thing.

Winther: Jeg vil blot tage en ganſke kort Reſervation overfor den Beſlutning, her er foreſlaaet. Jeg kan nemlig ikke ſige, at jeg ſtaaer paa det Standpunkt ſom Fleertallet, idet det har en Tvivl om, hvorvidt det er ſtemmende med Grundloven eller ikke at vedtage det her foreliggende Lovforſlag. Jeg er af den Overbeviſning, at det er ſtridende imod Grundloven, og derfor vil jeg ikke ſtemme for Beſlutningen, ligesaa lidt ſom for Lovforſlaget, hvorimod jeg vil ſlutte mig til den ſubſidiære Indſtilling af Fleertallet om at forkaſte Loven. Jeg vil ſaameget mere ſtemme imod Beſlutningen, ſom der viſtnok ikke er Udſigt til ad anden Veie end ved dens Bedtagelſe at faae denne Lov om Reglerne for Indkomſtſtat gennemført i begge Thing, og